Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26453
Copyright: Admont, Benediktinerstift

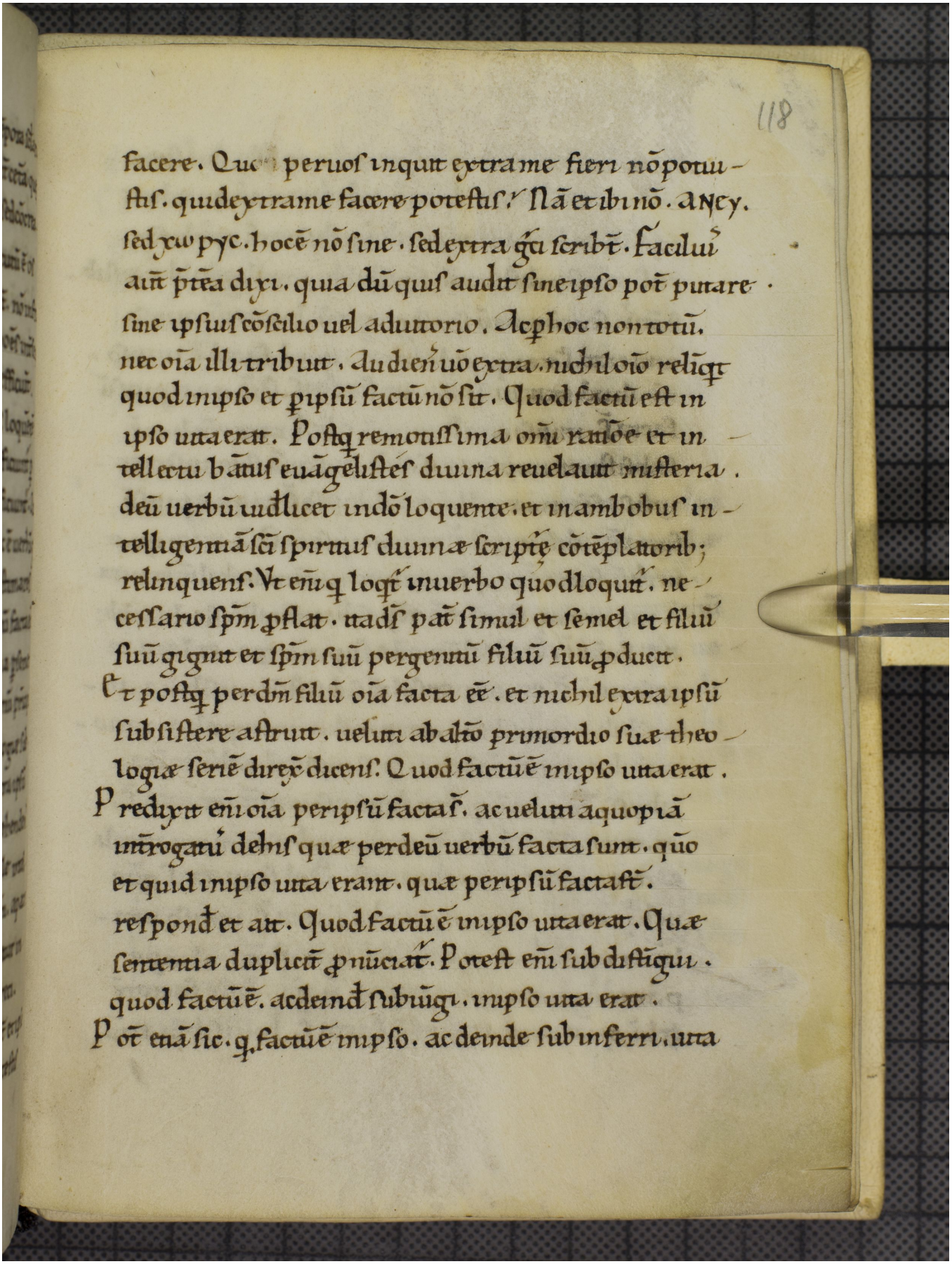

118

facere. Quc peruos inquit extrame fieri nõ potui-
stis. quidextrame facere potestis? Nã et ibi nõ. ANCY.
sed xw pyc. hoc ẽ nõ sine. sed extra qui scribt. Facilui
aiũt ptea dixi. quia dũ quis audit sine ipso pot putare.
sine ipsius cõsilio uel adiutorio. Ac ph hoc non totũ.
nec oia illi tribuit. Audien uõ extra. nichil oiõ relinqt
quod in ipso et pipsũ factũ nõ sit. Quod factũ est in
ipso uita erat. Postq remotissima omi ratõe et in
tellectu bãtus euãgelistes diuina reuelauit misteria.
deũ uerbũ uidlicet indõ loquente. et in ambobus in-
telligentiã sci spiritus diuinæ scriptę cõtẽplatorib;
relinquens. Vt enũ q loqt in uerbo quod loquit. ne-
cessario spm pflat. ita ds pat simul et semel et filiũ
suũ gignit et spm suũ pergentiũ filiũ suũ pducit.
Et postq perdm filiũ oia facta ẽ. et nichil extra ipsũ
subsistere astruit. uelut ab alto primordio suæ theo-
logiæ seriẽ direẽ dicens. Quod factũ ẽ in ipso uita erat.
P redixit enũ oia per ipsũ facta s. ac uelut a quopiã
interrogati dens quæ per deũ uerbũ facta sunt. quo
et quid in ipso uita erant. quæ per ipsũ facta st.
respondt et ait. Quod factũ ẽ in ipso uita erat. Quæ
sententia duplicit pnũciat. Potest enũ sub distigui.
quod factũ ẽ. ac deind subũgi. in ipso uita erat.
P ot etiã sic. q. factũ ẽ in ipso. ac deinde sub inferri. uita